

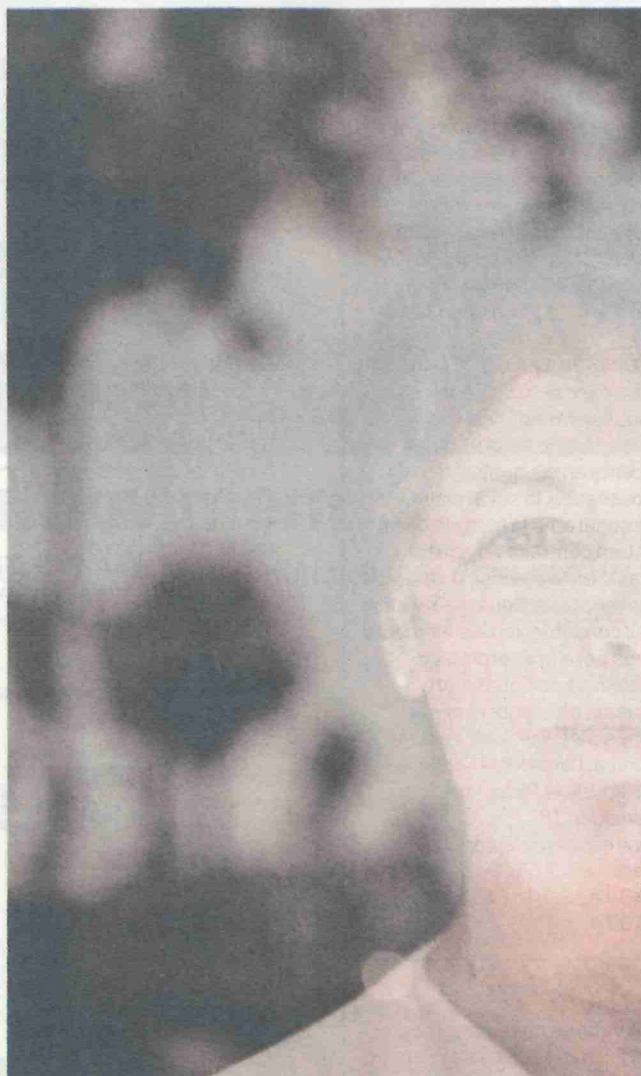
Marie Commford, un de tants fantasmes

L'ofici de l'escriptor té les seves recompenses. Alice McDermott parla amb en **Josep Lambies** del que ha fet a 'Algú', una novel·la que passa entre els totxos de Brooklyn

Què era Brooklyn, als anys 20, si no el cementiri de totxanes vermelles on trescaven els centenars d'irlandesos que una dècada enrere havien creuat l'Atlàntic amuntegats a les carboneres d'un vaixell? Potser el lloc on la Pegeen Chehab es va fer un estrip a les mitges que va intentar tapar amb els baixos del seu abric d'entretemps. O allà on Bill Corrigan, cec de resultes de la Gran Guerra, prenia la fresca mentre els nanos jugaven a la calçada. Aquella deixalleria on en Gabe va decidir que no seria capellà. Avui parlo d'aquest Brooklyn amb Alice McDermott, escriptora finalista al premi Pulitzer i una dona exquisida en tots els sentits.

Es va criar a Long Island, terra promesa on a la dècada dels 50 es van traslladar tots aquells europeus cabassats a la Nova York de l'abandó. "La meua mare va ser una d'aquelles immigrants de família catòlica a qui els pares van dur a Amèrica amb el cor ple d'esperances dipositades en la següent generació—m'explica—. N'he sentit moltes històries d'aquesta època, d'aquest indret. Em vaig criar amb elles". Després de títols com *Charming Billy* o *After this*, que van propiciar el seu salt a la fama, Alice McDermott publica *Algú*, una novel·la de les que et fan perdre la noció del temps, on dóna veu, per primer cop, a tots aquests fantasmes que no va conèixer en vida.

És distingida, precisa i molt audaç. Una gran dama, vaja. Em diu que va trigar set anys a enllestir el llibre, suant la cansalada. "Em vaig proposar un repte tan poc intel·ligent com el d'explicar el relat de la vida

MARIA DIAS

d'algú que amb prou feines ha tingut història", refila, com un foc a discreció. Per la McDermott, l'època que retrata, amb tots els ets i uts, és aquell temps extingit en què totes les ànimes comptaven igual. "Un sabia qui eren els seus veïns—explica—. L'existència humil els unia, i es feia tanta vida al carrer que tots acabaven participant

com a putxinellis dins del mateix teatre". Les mares anaven en davantal, els morts es vetllaven al soterrani, tots els dols eren d'incumbència pública, i si tenies un terrós de sucre eres l'enveja dels altres nens.

Aquí no l'hem llegit prou, la McDermott. Però qui la conegui sabrà que té una traça especial per estendre les narracions en

el temps. *After this*, sense anar més lluny, era el relat d'una saga familiar, d'estirp *blue collar*, que començava a les acaballes de la Segona Guerra Mundial i s'allargava fins a l'era Nixon, amb l'esclat de la revolució sexual i totes les seves seqüeles. Amb *Algú*, triplica les apostes. És un llibre de ficció, però el que hi trobareu és tan cert que mareja. "Són les memòries d'una dona que no és gaire bonica, ni intel·ligent, ni ha viscut res extraordinari". Es diu Marie Commeford, i no estava destinada a ser més que un de tants fantasmes.

“

L'existència humil els unia a tots, com si fossin titelles en un teatre

Però l'ofici d'escriptor té les seves recompenses, per més que ens el figurem com una paperera plena de mandonguilles de paper i una màquina d'escriure sense tinta que treu fum com el broc d'una tetera. "Jo volia aconseguir que gràcies al llibre aquesta Marie que rondava pel meu cap fos, per fi, algú", engalta Alice McDermott, amb un riure de victòria. L'heroi anònim, el soldat caigut, el nen cec per una bomba de gas, la filla de dos immigrants obrers que va entrar en el cicle de la vida... Brooklyn, als anys 20, va ser un gran cementiri. Però avui un dels seus morts té la paraula.

Algú

Minúscula. 325 pàg. 19,95 €.